

فیبروم‌ها معمولا با زنان مهربان هستند!

13 خرداد 1403

فیبروم‌ها یا میوم‌ها یا فیبروئیدهای رحم، معمولا رویش‌های خوش‌خیم در بافت عضلانی رحم هستند که از جنس بافت عضلانی و بسیار هم شایع هستند. تقریبا نیمی از خانم‌های بالای ۳۵ سال میوم دارند. میزان بروز آن در زنان در سنین قبل از بلوغ و بعد از یائسگی نادر است.

فیبروم‌ها وابسته به هورمون هستند و با هورمون‌هایی که از تخمدان‌ها ترشح می‌شوند، رشد می‌کنند. چاقی و عادت ماهیانه زودرس که تماس کلی در طول عمر با هورمون‌ها و استروژن را بیشتر می‌کند، باعث افزایش میزان بروز فیبروم‌ها می‌شود و یائسگی باعث کاهش رشد فیبروم‌ها می‌شود.

فیبروم‌ها اکثرا بدون علامت هستند و ممکن است یک‌یافته اتفاقی در سونوگرافی باشند، اما گاهی با علائمی همراه باشند. خانم‌های دارای فیبروم بزرگ، فیبروم‌های داخل حفره رحم، فیبروم‌های متعدد یا فیبروم‌هایی که روی اندام‌های دیگر فشار می‌آورند، بیشتر احتمال دارد که علائمی داشته باشند. گاهی اوقات، فیبروم رحم می‌تواند عوارضی مانند کم‌خونی به دلیل از دست دادن مداوم خون در دوره‌های قاعدگی سنگین ایجاد کند. اکثر افراد مبتلا به فیبروم می‌توانند باردار شوند و بارداری طبیعی داشته باشند و عموما فیبروم‌ها تاثیری بر روی بارداری و یا ایجاد ناباروری ندارند.

تشخیص فیبروم‌ها تنها با مراجعه به پزشک ممکن است، علائم بالینی در فیبروم رحمی به تنهایی به تشخیص قطعی کمک نمی‌کند و نیاز به بررسی‌های بیشتر تصویربرداری، مثل سونوگرافی، دارد. در بیشتر موارد، خانمی که برای چکاپ یا به دلیل مشکلات دیگری سونوگرافی می‌شود، متوجه وجود فیبروم در رحم می‌شود.

فیبروم‌ها در اغلب شرایط نیازی به درمان خاصی ندارند، مگر اینکه علائمی مثل افزایش خونریزی‌های رحمی داشته باشند یا علائم فشاری به ارگان‌های داخل لگن ایجاد کنند که آزاردهنده باشند.

نوع درمان به مواردی از جمله اینکه آیا علامتی دارید یا خیر؟ اینکه علائم شما بخاطر وجود فیبروم است یا خیر؟ و یا اینکه می‌خواهید در آینده باردار شوید یا خیر؟ بستگی دارد.

درمان‌های متفاوتی مانند درمان دارویی یا جراحی وجود دارد که با توجه به شرایط شخصی هر فرد ممکن است که انجام شود. در مجموع فیبروم‌ها بسیار شایع، خوش‌خیم و بدون علامت هستند و معمولا نیاز به اقدام درمانی خاص و مخصوصا جراحی ندارند.

***دکتر آمنه لاهوتی- متخصص زنان و فلوشیپ درمان ناباروری**